

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 278/2012
24.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije, Beograd, Kneginje Zorke broj 7, za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 1 U 1154/12 od 04.04.2012. godine, uz učešće protivnih stranaka: U.o.S., B., K. D.o. a.d.o., B., DDOR N.S. a.d.o., N.S., D.g.o. a.d.o., N.B., S.o. a.d.o., B., M.o. a.d.o., B., T.o. a.d.o., K., T.o. a.d.o., B., AMS o. a.d.o., B., W.S.o. a.d.o., B., G.o. a.d.o., B., koje zastupaju punomoćnici advokat S.P. iz B. i advokat R.S. iz B., u predmetu zaštite konkurencije, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 24.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

I Zahtev se ODBIJA.

II ODBIJA SE zahtev protivnih stranaka DDOR N.S.' a.d.o. iz N.S., W.S.o. a.d.o. iz B., K.D.o. a.d.o. iz B. i D.g.o. a.d.o. iz N.B. za naknadu troškova spora.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažena je tužba podneta od, u uvodu navedenih protivnih stranaka, i poništeno rešenje Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije broj 4/0-02-629/2011-44 od 23.12.2011. godine i predmet vraćen nadležnom organu na ponovno odlučivanje. Istom presudom se obavezuje tuženi organ da tužiocima naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 2.290,00 dinara, u roku od 15 dana od dana prijema presude. Rešenjem Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije broj 4/0-02-629/2011-44 od 23.12.2011. godine tužiocima je određena mera zaštite konkurencije u obliku obaveze plaćanja novčanog iznosa u visini i na način kako je bliže navedeno stavom 1, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, dispozitiva i naloženo tužiocima da izvrše navedene mere zaštite konkurencije iz navedenih stavova, na način bliže određen stavovima 2, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23 dispozitiva navedenog rešenja. Stavom 24 dispozitiva istog rešenja utvrđen je rok od četiri meseca za izvršenje obaveze iz stava 2, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21 i 23 dispozitiva od prijema ovog rešenja pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom 25 dispozitiva osporenog rešenja, odbijen je predlog privrednih društava D.g.o. iz N.B. i W.S.o. iz B., za prekid postupka, kao neosnovan. Stavom 26 dispozitiva, odbijen je predlog privrednih društava: U.o.S. iz B., D.o. iz B., D.g.o. iz N.B., S.o. iz B., M.o. iz B., T.o. iz K., T.K. iz B. i AMS o. iz B., za izvođenje dokaza veštačenjem, kao neosnovan. Stavom 27 dispozitiva istog rešenja određeno je, da će se rešenje objaviti u "Službenom glasniku Republike Srbije" i na internet strani Komisije za zaštitu konkurencije.

U zahtevu za preispitivanje sudske odluke podnosilac ističe da je pobijana presuda nezakonita, zbog povreda Zakona o zaštiti konkurencije i Zakona o opštem upravnom postupku, kao i zbog povreda pravila postupka propisanih Zakonom o upravnim sporovima. Dalje navodi da se u konkretnom slučaju radi o postupku koji je započet radi utvrđivanja povrede konkurencije, a koji je okončan izricanjem mere zaštite konkurencije. Okončanje postupka kojim je utvrđena povreda konkurencije, bez izricanja mere zaštite konkurencije, ne čini ovaj postupak do kraja okončanim jer se radi o jedinstvenom postupku koji je vođen nezavisno od okolnosti da je usled izmene zakona primena prekršajne odgovornosti isključena. Neosnovano sud u pobijanoj presudi iznosi stav o potrebi održavanja usmene rasprave, jer stranke tokom postupka takav predlog nisu postavile. Takođe, ne može biti bitna povreda pravila upravnog postupka odlučivanje o predlogu za veštačenje rešenjem, a ne zaključkom, kao što ni pokretanje postupka zaključkom, već obaveštenjem. Smatra da je Upravni sud u pobijanoj presudi pogrešno primenio odredbu člana 41. Zakona i shodno tome izneo pogrešan zaključak da Savet komisije nije ocenio sve navode i date predloge stranaka, koji su relevantni za donošenje pravilne i zakonite odluke, posebno što zakon nije propisao obavezu komisije da preduzme sve dokazne radnje koje ova odredba nabraja, kao ni obavezu komisije da preduzme sve dokazne radnje čije izvođenje predlažu stranke u postupku. Ukazujući da je pobijana presuda doneta uz povredu pravila postupka od uticaja na rešenje stvari, predlaže da sud uvaži zahtev i ukine ili preinači pobijanu presudu, tako što će tužbu odbiti i potvrditi rešenje komisije od 23.12.2011. godine.

Protivne stranke u odgovoru na zahtev i u dopuni odgovora na zahtev navode da je pobijana presuda u svemu pravilna i na zakonu zasnovana i predlažu da Vrhovni kasacioni sud odbije zahtev kao neosnovan. Dalje navode da je Komisija za zaštitu konkurencije, postupajući po pobijanoj presudi, u ponovnom postupku donela rešenje 31.07.2012. godine i značajno smanjila izrečene mere zaštite konkurencije strankama, a zatim u vezi sa upravnim sporom poništila ovo rešenje rešenjem od 22.10.2012. godine nakon čega je Upravni sud rešenjem od 22.11.2012. godine obustavio postupak. Ovakvim postupanjem komisija je potvrdila pravilnost pobijane presude. U odgovoru na zahtev protivne stranke DDOR N.S. a.d.o. iz N.S., W.S.o. a.d.o. iz B., K.D.o. a.d.o. iz B. i D.g.o. a.d.o. iz N.B. za naknadu troškova spora, navode da su se u postupku za zaštitu konkurencije pridržavali pravila postupka i da su izvršili sve mere zaštite konkurencije iz rešenja Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije broj 4/0-02-629/2011-44 od 23.12.2011. godine.

pobijane presude. O odgovoru na zahtev protivne stranke DDOR N.S. a.d.o. iz N.S., W.S.O. a.d.o. iz B., K.D.O. a.d.o. iz B. i D.g.o. a.d.o. iz N.B., su predložile da sud naloži komisiji da im nadoknadi troškove postupka u visini taksi za zahtev i odluku, advokatskih troškova i drugih troškova postupka.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, rešenje Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije broj 4/0-02-629/2011-44 od 23.12.2011. godine, je doneto uz bitnu povredu pravila upravnog postupka iz člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer nisu ocenjeni svi dokazi prezentirani od strane tužilaca u toku upravnog postupka a time ni činjenice i razlozi navedeni u obrazloženju osporenog rešenja ne upućuju sa sigurnošću na pravilnost odluke date u dispozitivu rešenja. Prema obrazloženju pobijane presude tužiocima nije omogućeno učešće u postupku u skladu sa članovima 9, 133. i 132. Zakona o opštem upravnom postupku, Savet komisije nije odlučivao na zakonom propisan način u vezi zahteva za izvođenje dokaza veštačenjem, odnosno nije doneo zaključak, već je predlog stranaka odbio rešenjem. Takođe, Savet komisije nije postupio saglasno odredbi člana 35. stav 2. Zakona o zaštiti konkurencije kojom je propisano da o pokretanju postupka predsednik komisije donosi zaključak, a iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizilazi da su o postupku određivanja upravne mere stranke obavestene dostavljanjem obavешtenja od 12.08.2011. godine. Kako je rešenje Komisije za zaštitu konkurencije od 23.12.2011. godine, prema obrazloženju pobijane presude, doneto uz bitne povrede pravila postupka, što je bilo od uticaja na rešenje ove upravne stvari, to je pobijanom presudom uvažena tužba i poništeno rešenje Komisije za zaštitu konkurencije od 23.12.2011. godine i predmet vraćen na ponovno odlučivanje, kako bi tuženi organ u ponovnom postupku otklonio povrede pravila postupka na koje mu je ukazano pobijanom presudom. Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ta presuda doneta bez povreda pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog i procesnog prava na utvrđeno činjenično stanje. Pobijanom presudom je pravilno uvažena tužba tužilaca i poništeno rešenje Komisije za zaštitu konkurencije od 23.12.2011. godine, za koju odluku je Upravni sud dao jasne i određene razloge kojima se rukovodio pri oceni zakonitosti osporenog rešenja i u pogledu činjeničnog stanja i u pogledu primene procesnog i materijalnog prava. Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva i nalazi da su isti bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti pobijane presude, jer je Upravni sud u pobijanoj presudi za utvrđene bitne povrede pravila postupka naveo jasne i dovoljne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Odluka o troškovima postupka u drugom stavu dispozitiva presude, doneta je na osnovu odredaba čl. 66, 67. i 74. Zakona o upravnim sporovima a u vezi odredbe člana 163. Zakona o parničnom postupku, jer stranke u odgovoru na zahtev nisu opredelile troškove za koje traže naknadu.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 24.01.2013. godine, Uzp 278/2012

Zapisničar,

Rajka Milijaš,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.